

TEMA DEL DIA

FOTOGRAFIES DE: OSCAR BAYONA

El contrafort i el pany de paret i vitrall restaurats en el darrer conveni

Les últimes obres: la dificultat de fer nous els terrats i el truc de les juntes

► En les darreres obres (2017-2018) s'han restaurat vuit mòduls de terrat. L'arquitecte Soldevila explica que, a banda de la complexitat que té el paleta per mantenir el dibuix traçat, tenint en compte que cada terrat és una mica diferent de la resta, ara fan més ampla la junta entre les rajoles per tal que, si hi ha moviments, tingui marge i no s'hi facin esquerdes.

Dos detalls de la pedra nova al pany de paret restaurat, que prové d'una pedrera que hi ha a Talamanca

PATRIMONI ► Quan diuen que una obra sembla la de la Seu perquè va molt a poc a poc, no és cap exageració. Un exemple és la tanca que hi ha a la façana sud. La van posar el 2008 perquè va caure un llamp i hi havia desprendiments i, si tot va bé, la podran treure passats dotze anys

La tanca de seguretat que hi ha a la façana sud de la Seu fa onze anys, podrà anar fora el 2020

► Els desperfectes causats per la caiguda d'un llamp van obligar a aïllar el perímetre del temple de possibles desprendiments

Gemma Camps

MANRESA

■ El maig del 2008, a la basílica de la Seu de Manresa hi va caure un llamp que va fer destrosses i va obligar a posar una tanca a la façana sud, tenint en compte que és la banda que dona al parc de la Seu, i que hi havia el perill que es despreguessin elements de pedra. Un bon tram de la tanca hi ha continuat durant tots aquests anys. Aquesta situació, però, canviarà quan es facin les obres corresponents als dos propers convenis: el del 2019, que està mig lligat (vegeu pàgina 3), i el del 2020.

L'actual arquitecte director de les obres, Jaume Soldevila, explica que «en la fase del 2019 intentarem fer un arc boterell [que és l'arc situat al segon nivell] i, si el 2020 seguim, intentarem fer l'altre i, en aquest cas, ja es podrà treure el tancat i quedarà tot el voltant de la Seu obert al públic a tots els nivells». A banda, «quan tots els contraforts estiguin acabats de

dalt a baix, es podrà pujar a les naus laterals i fins a la nau central», la qual cosa suposarà un plus per al temple respecte a les visites que s'hi organitzen.

Les obres executades a la Seu el 2017 i el 2018 –a les fotografies–

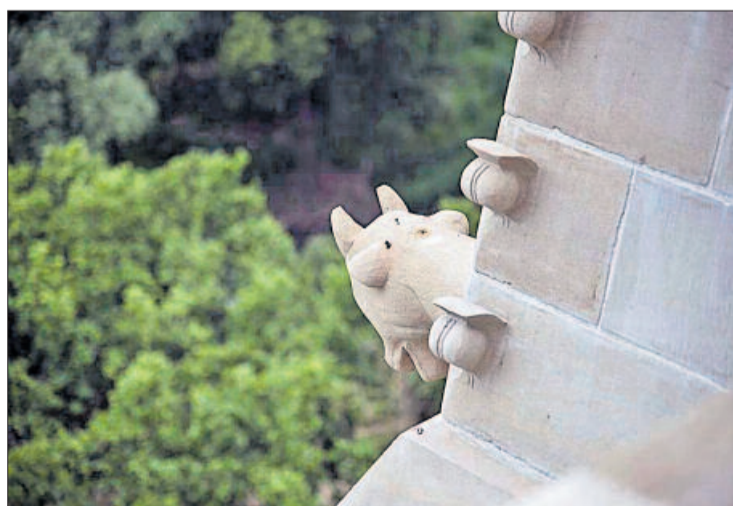
són les primeres que ha dirigit sol Soldevila, després que el que va ser l'arquitecte conservador del temple prop de 40 anys, Francesc Xavier Asarta, es retirés el 2017. «M'hi he trobat molt bé perquè ell em va ensenyar molt bé i vas molt

tranquil. A més a més, hi ha el meu pare, que fa 32 anys que n'és l'aparellador», afirma Soldevila.

El jove arquitecte recorda que el perímetre «es va tancar per la caiguda d'una magolla i un parell d'elements perquè va caure un

llamp i es va veure que hi havia molts elements a punt de despendre's. Fins i tot ara, quan hem anat restaurant, hem vist que hi havia molts llocs on ja no hi havia la magolla ni algun tros de les gàrgoles ni de les cornises».

El llamp en qüestió va ser fruit d'una tempesta especialment virulenta que hi va haver a Manresa el 16 de maig del 2008. Una de les descàrregues va anar a petar al contrafort situat a la dreta del portal de Sant Antoni, on va generar danys a tota l'estructura de pedra del coronament i va provocar el desprendiment de pedres i que algunes quedessin mig penjades. La reparació, inclòs el canvi del parallamps i la instal·lació elèctrica, que va quedar afectada, va pujar 36.000 euros, que va pagar l'asseguradora. Quant a la tanca de seguretat al perímetre, la va pagar el col·legi d'aparelladors. Encara ara hi ha el rètol que ho diu. La seva retirada, quan arribi, deixarà més a la vista del que ho estan actualment els antiestètics graons blancs enganxats al temple, que potser algun dia caldrà repensar.

Un falcó podria solucionar el problema dels excrements dels coloms

► La gàrgola de la foto esquerra és el bou restaurat en la darrera fase d'obres. Té excrements de colom al cap, que són un dels grans enemics del temple (a la dreta). Això podria tenir una solució si el falcó que els responsables de la restauració han detectat que hi va a caçar –esquelets de colom trobats als terrats en són la prova– decideix quedar-s'hi a viure.

El bisbat anuncia per al setembre el nou conveni per seguir la restauració

► La quantitat prevista de la inversió és de 240.000 euros, que es repartiran les quatre institucions que la paguen

G. C. MANRESA

■ Per a la supervivència de la Seu de Manresa és imprescindible mantenir viu el conveni anual a quatre bandes entre Generalitat, Diputació, Ajuntament i Bisbat de Vic, propietari del temple. El d'aquest 2019, segons informació facilitada pel bisbat, no s'ha signat però, «si tot va bé, se signarà després de l'estiu (el setembre) i pel mateix import que l'any passat»: 240.000 euros (80.000 per cap).

Que el conveni del 2019 es torni a signar cap a final d'any no és nou i torna a ser un autèntic inconvenient per a la bona marxa de les obres en molts aspectes; per exemple, pel fet que no és fins que se signa que es pot presentar el projecte d'obres –encara rai que l'arquitecte té avançada la feina– i perquè pujar a una bastida amb bon temps no és el mateix que fer-ho amb el termòmetre sota zero.

El 2017, com que també es va anar tard, les institucions impli-

caades només van ser a temps de tancar un conveni de mínims per impediments burocràtics, amb una inversió total de 80.000 euros (20.000 per cap). Amb aquests diners es van portar a terme una part de les obres previstes a la façana sud, que es van allargar fins al maig passat amb 160.000 euros més corresponents al conveni del 2018. En concret, es va restaurar el contrafort número 9 i el pany de façana entre els contraforts 9 i 10 amb el finestral i el vitrall inclosos, més quatre mòduls de terrat. A final d'any es va fer una part de les obres previstes el 2018 amb els 80.000 euros restants de la partida d'aquell conveni: quatre mòduls més de terrat a la zona de l'absis.

La partida, a punt

Si el conveni del 2019 arriba sencer i a temps, es restaurarà un dels dos arc boterells de la façana sud que encara no ho estan. Fonts del bisbat han assegurat que ells ja tenen la seva part reservada des de principi d'any i confien al cent per cent que les altres tres parts compliran, però que els tràmits administratius no sempre són tan ràpids com es voldria, que és el que va passar el 2017, apunten.

L'arc boterell que es restaurarà amb els diners del conveni d'aquest 2019, previst de cara al setembre

Detall de la gàrgola de l'arc boterell envoltada de vegetació i amb l'ornamentació molt deteriorada

La finestra cega que, amb el reforç executat al temple l'any 2004, es podria obrir sense perill

Un exemple del mal estat d'un dels vitralls que hi ha a la nau principal de la basílica manresana

Poder obrir les finestres cegues, la cirereta al pastís de les obres

G. C. MANRESA

■ Tot i que la feina feta és innegable i salta a la vista, per tenir restaurada la Seu encara falten molts anys. La cirereta, apunta l'actual responsable de la restauració, l'arquitecte Jaume Soldevila, la posaria poder obrir les dues finestres cegues del darrer tram. «No s'hi van fer vitralls perquè, quan ho intentaven, els queia l'edifici. Ara, però, com que es va fer el reforç estructural, Asarta [el seu antecessor] em va dir que ja es podia fer». El reforç de què parla es va executar el 2004 per evitar l'esfondra-

ment del temple per la banda del riu i va consistir a relligar-lo tot des de les cobertes amb una ànima d'acer que es va introduir en els contraforts i que acaba a onze metres de profunditat.

Abans, per donar per acabades les obres de més envergadura, encara falten les façanes i vitralls de la nau principal; a la façana nord, algun arc boterell, i el campanar sencer, d'on també es deprenen pedres. «S'ha de fer d'una sola tacades perquè si es munta la bastida s'ha d'aprofitar. Poder-lo visitar seria un potencial immens».

Interior del campanar, tancat al públic fins que es pugui restaurar